

Nezabúdame na vďačnosť

September, október ... je čas zbierať úrodu o ktorú sme sa s láskou a trpezlivosťou starali vo svojich záhradkách. Každý sa chce pochváliť tým, čo sa mu v tomto roku podarilo dopestovať. Preto sa v našich dedinách v jesennom čase poriadajú výstavy ovocia, zeleniny či kvetov.

My kresťania sme si vedomí a máme na mysli jedno dávne slovenské príslovie „BEZ BOŽIEHO POŽEHNANIA, MÁRNE NAŠE NAMÁHANIA“. A preto je už v našej novosadskej farnosti peknou tradíciou v jesennú nedeľu poďakovať Pánovi za všetky jeho dobrodenia.

Aj tohoročná septembrová nedeľa bola pre nás farníkov slávnostná. Po oznámení dôstojného pána farára Mgr. Štefana Novanského, že aj keď máme ešte veľa práce s upratovaním kostola po maľovke, poďakovanie za úrodu bude a to prvú septembrovú nedeľu.

Mnohí z nás s vďakou a láskou nosili do kostola rôzne plodiny svojich záhrad. Aj poľnohospodárske družstvo DEVIO prispelo z úrody svojich polí. Nazbierala sa „veľmi pekná kôпка“, ktorá po týždni putovala do Nitrianskeho kláštora sestier vincentiek.

V sobotu zidené deti i dospelí ako prvé roztriedili plodiny podľa druhu, farby, množstva či veľkosti. A nastala mravčia práca.

Naše šikovné deti vytvárali rôzne obrazy. Najviac trpezlivosti si vyžiadali nápisy z fazuliek či kukurice, maku, jačmeňa i pšenice, ktoré vyjadrovali vďaku Pánovi. Deti sústredene napredovali v začatej práci. Keď boli obrazy dokončené, bolo treba zhotoviť rám z jabĺk, orechov, papriky a lieskocvov. Po päť hodínovej tvorivej práci bol Boží stánok pripravený na slávnostnú chvíľu.

V nedeľu na svätej omši sa zišli

vzácní hostia: Ing. Ivan Oravec (predseda PD DEVIO Nové Sady), starostovia našich obcí, ale aj farníci, aby spoločne ďakovali. Po svätej omši bolo skromné agapé, ktoré pripravili ochotné gazdinky.

A na záver ešte jedna myšlienka z Knihy MÚDROSTI:

Lebo vo všetkom si, Pane povýšil a oslávil svoj ľud,

Neopustil si ho, ale vždy a všade si mu pomáhal.

Majte tieto slová na pamäti počas celého roka a nie len v nedeľu poďakovania.

Mgr. Anna Šmitalová

Záhľadné Vianoce

Vianoce sú známe sviatky, všetci ich poznáme a predsa zostávajú i pre mnohých dospelých záhadnými. Často sa na tieto sviatky pripravujeme akosi automaticky. Vieme, čo všetko treba nakúpiť, pripraviť, napiecť, komu aké darčeky zohnať. A predsa si možno ani nepoložíme otázku, prečo to vlastne všetko robíme. Ozaj, prečo? Čo to vlastne sú tie vianoce?

Iste sa mnohým, najmä dospelým, pod týmto pojmom vynorí nákupný maratón po hypermarketoch, prázdnotou zívajúca peňaženka, stresy, veľké domáce upratovanie... Deti, a spolu s nimi i tí šťastnejší dospeláci, sa však veľmi tešia na neopakovateľnú atmosféru štedrej večere, na vianočný stromček a najmä na darčeky.

Prečo to vlastne všetko, spýtal by sa skeptik. Na čo sme si „vymysleli“ Vianoce? Na to, aby nám vyprázdnil peňaženku a vybrúsili nervy? Deťom je ľahko pochopiť vianoce, ale čím viac človek dospieva, tým viac sa tieto sviatky stávajú pre neho záhadou. Slávi Vianoce každý rok, ale už možno ani nevie prečo. V minulom režime boli vianočné dni predstavované, ako akési „sviatky zimy“ alebo „sviatky pokoja“, pretože bolo potrebné obísť ich náboženský pôvod a duchovné poslanstvo. V posledných rokoch začala naopak akási „amerikanizácia“ a komercializácia Vianoc. Deda Mráza vystriedal Santa Claus. Ukázalo sa, že Vianoce sú veľmi prispôsobivé dobe, politickým režimom a potrebám hypermarketov a „šoubiznisu“. To ešte viac vyvoláva v človeku zmätok. Vianoce sa stávajú ešte záhadnejšími a nepochopi-

teľnejšími. Ich pôvodný zmysel je už viacerým ľuďom skoro neznámy. To, že budeme teraz častejšie vidieť „betlehem“ a jasičky a počuť vianočné koledy, nebude iste náhodou. Nemalo by to však pre nás zostať záhadou a nepochopeným folklórom.

Narodil sa Boh ako človek medzi nami! Na to sme už skoro zabudli? Boh nám dal svojho Syna Ježiša Krista ako dar. On je kľúč, ktorý spolaľhavo rieši „záhadu“ vianoc. Sú Vianoce „o ničom“? Nie! Sú o ňom! Rozprávajú nám o veľkom dare, ktorého sa nám ľudom dostalo. Týmto darom boli obdarovaní všetci. Ježiš patrí všetkým. On je Spasiteľom pre všetkých. Každý máme na neho tak trochu právo, lebo sme ho dostali ako dar. Každý z nás, milí Čabania!

A preto sa i my, ľudia, na Vianoce obdarúvame medzi sebou. Chceme napodobniť to, ako Boh z lásky obdaroval nás. Ale aké majú tie naše dary byť? Sú deti, ktoré dostanú i počas roka všetko, čo si zažiadajú. Vianočné darčeky sú už potom iba jedným z mnohých darov v priebehu roka. Aký dar je teda najkrajší a najcennejší? Najkrajším a najcennejším darom je prejavovaná láska. Dajme teda i my všetci svojim vianočným darčekom tento duchovný rozmer. Nech sú prejavom našej lásky. Nie pýchy, ani márnivosti, ani nadutosti, ale len a len lásky.

Dovoľte mi, milí Čabania, aby som vám poprial požehnané Vianoce, naozaj radostné, zmysluplné a duchovné prežitie týchto neopakovateľných sviatkov.

Štefan Novanský, administrátor farnosti

O jednom Štedrom dni

Ľudia zavše zažívajú aj udalosti na ktoré sa nezabúda a čo svojou intenzitou môže byť ako zemetrasenie duše i srdca. Ich účinnosť je väčšia, keď sa spája s niektorým dňom v roku a takým sú napríklad Vianoce.

Na Štedrý deň sa slávi pamiatka prarodičov Adama a Evy. Taktisto to kladie človek, skrze ktorého na svet prišiel hriech, podľa človeka, skrze ktorého bol svet vykúpený.

Posledný adventný deň sa oddávna slávi s vigíliou a pobožnosťou predchádzajúcou Narodeniu Pána. V tento deň býval prísny pôst. Slávnostná večera sa skladala z pôstnych jedál. Pripomína štedrosť nebeského Otca. Kresťania mali túto štedrosť napodobňovať a byť štedrí voči sebe k chudobným, k deťom a dokonca i domácim zvieratám. Preto sa deň i večer nazýval štedrým.

Vianočný stromček

Ujal sa zvyk stavať vianočný stromček, ktorý sa stal symbolom Vianoc. Má niekoľko náboženských významov. Symbolizuje predovšetkým strom poznania, dobrého i zlého, pri ktorom človek zhršiel. Zároveň predstavuje aj strom života, ku ktorému nám Ježiš získal prístup. Znamená i samotného Ježiša jediného nevinného medzi ľuďmi, rovnako ako ihličnatý strom je jediný zelený medzi stromami v zimnom období. Ozdobu na stromčeku pripomínajú to, že Ježiš je ozdobený všetkými cnosťami. Sviece zase pripomínajú svetlo Kristovho učenia.

Gerta Fačkovcová